

Sembla que haig de dir algunes paraules en aquest acte, del qual m'han volgut fer un dels protagonistes juntament amb el bon amic, el pintor Lluís Roura. El primer que em cal fer és donar les gràcies més sinceres als que han cregut avinent que em fossin atorgat aquest guardó. Pel que fa a mi, m'ha fet il·lusió, en primer lloc perquè sembla que això tira per terra tot allò que se sol dir de si ningú no és profeta a la seva terra. Mentida. Ja es veu ben bé que això és mentida i ja s'ha vist prou abans del meu cas, ja que, molt d'aquells que han estat barretinats abans que jo, han fet palesa la no veracitat d'aquesta dita. Em fa il·lusió també, per altra banda, per la significació simbòlica de la barretina, que comporta molts trets de catalanitat. He buscat i no he sabut trobar de quan data a Catalunya l'ús de la barretina. Voleu dir que hi ha algú que ho sàpiga? Jo crec que és quelcom que es deu perdre en la nit dels temps. I penso que no fóra res de l'altre món creure que el pastor maragallià de la llegenda fundacional de la nostra comarca, aquell pastor que es va trobar amb la sirena al bell mig del pla, ja anava amb barretina. Almenys així ens el mostra molta de la seva iconografia. És un fet que, des de mitjan segle passat, la barretina esdevé un símbol de catalanitat. Els voluntaris catalans que lluitaven capitanejats pel general Joan Prim de Reus ja anaven cofats amb la barretina com a element del seu uniforme militar. Quan